

Szent-Györgyi nagy beszéde a népek együttműködéséről

Dr. Szent-Györgyi Albert

nagy tapsok közben emelkedett szólásra.

— Kétkedve állok mindennel szemben — mondotta — mert én ezt az ünnepeltest meg nem érdemlem, csak ma este értem és tudom először, hogy miért ünnepeltek. Ti kedves Rotariánus barátaim azért örültök, azért ünnepeltek, mert az én nevemhez fűződő kitüntetésnél három Rotary munka találkozott össze. Tulajdonképpen mi is az a Rotary munka. Én mindig azt szoktam mondani hogy rotariánussá az ember nem lesz, hanem rotariánusnak az ember születik.

Rotariánus mindenki, aki elsősorban nem érvényesülni, hanem szolgálni akar.

aki mást nem ütni, hanem megérteni akar, aki meg van győződve, hogy az építés több mint a rombolás, az együttműködés, több, mint a civakodás, akinek izlik a falat akkor is, ha nem szájából veszi ki, aki azt vallja, hogy a kenyeret csak az érdemli meg, aki becsületes munkával megszolgált, aki azt valja hogy az embernek nemcsak jogai, vannak hanem kötelességet is jelent, aki tiszteli a más becsületes meggyőződését, mindezt öszszevéve, aki becsületes polgára hazájának.

— Így nem volt más, mint egy rotari-

ánus munka, mikor egy lánglelkű ember Nobel Alfréd óriási vagyonát az emberiség eszményeinek egy nagy közös oltárán helyezte el, hogy azza lelősegítse a békét, nemzet és nemzet közötti megértést, hogy a kutatók serkentésével az egész emberiséget egy nagy kultur egységgé forrassza össze.

De még egy Rotary munkáról kell megemlékezni, annak a városnak a munkájáról, amely a legszükösebb időkben a tudományak hajlékot adott és végül arról a nagy Rotariánusról, Klebelsbergéről, aki az ő nagy Rlelkületével engem hazahozott. Szeretheti az ember a hazáját anélkül is hogy másokat gyűlölné. Végül egy nagy felfedezésről akarok nektek beszámolni, amelyhez éppen a Nobel-díj segített. Az utcán az emberek integetnek a kávéházban a pikológerek majd a nyakamba ugrik, kis diákok leveleket írnak nekem. A munkának mégis csak megvan a becsülete és jutalmazása. Barátaim, ez az ország tele van Rotariánusokkal. Ez az én utolsó idóm legnagyobb felfedezése és erre a nagy magyar Rotary közösségre írtam poharamat!

Szent-Györgyit beszéde végén melegen ünnepelték, majd a közönség felállva egy perces néma hódolással áldozott Klebelsberg emlékének.

1937. november 17.